

„Кака є дошла при насъ въ тѣзъ долину
„Въ просто-селски такыы одѣла,
„Както что иж видите кы цѣлъ,
„И за моли овцы да ни чѣва
„Безъ да иска дрѹго нѣчто тѣва.
„Отъ първый день кат' при насъ є дѣшила,
„Така намъ є свѣ поколіж побѣла.
„Сладкий погледъ, и бесѣда нѣйна
„Показывать иж, че є отмѣнна,
„И че не є отъ селскаго рѣда,
„Нз отъ иѣка Господска порода.
„Кат' бы иж мы за той запытали,
„И за ней да знаемъ за искали;
„Жалость бы иж горка обувѣла,
„И да плаче на странж бы сѣла.
„И тогава мы съсѣмъ прѣстанемъ,
„И съ ней дрѹгий разгокоръ захвѣнемъ.
„Мы въ ней имамъ любовь велика,
„Нз та ни отвѣща повелікъ.
„Егсичко нѣчто та съ намъ снизходи,
„И съ добротъ тѣ си прѣвазходи.
„Прѣди мы да сме нѣчто избрали,
„Или нѣчто ней заповѣдали,
„Свѣ бы она той напрѣдъ свѣршила,
„И готово свѣ бы наредила.“
„А что прави она сега тамо
„У Обора, ще ли дойдъ овамо? —
„Дои овцы и наши ты козы,
„Милостивий Господа Форбзи!